

Због мобинга – десет судских спорова

Отако је Закон о спречавању злостављања на радном месту ступио на снагу у септембру прошле године, у нашој земљи покренуто је 60 тужби за мобинг, али је донета само једна неправоснажна пресуда за психичку тортуру на радном месту.

Како су на јучерашњем окружном столу о спречавању злостављања на радном месту истакли стручњаци којима је у опису посла контакт са жртвама мобинга, у Србији се тренутно води десет судских процеса због злостављања на радном месту, а Републичкој агенцији за мирно решавање радних спорова дневно се за помоћ обрати десет особа које трпе тортуру на послу, док се у процедуре ове агенције тренутно налази 103 предлога за мирно решавање спорова.

У протеклој години дана Виктимолошком друштву Србије обратило се нешто више од 200 особа које трпе злостављање на радном месту, док су представници невладине организације „Но мобинг“ истакли да се од 2008. године овој НВО за помоћ јавило више од 2.500 запослених.

Како је истакла психолог Вера Кондић, из Удружења грађана „Но мобинг“, резултати бројних социо-психолошких истраживања сведоче да је готово половина запослених у Србији изложена различитим врстама мобинга и да су транзиција и приватизација већ две деценије „алиби“ за кршење људских права – нарочито радних и социјалних.

Маријана Тркуља, психијатар из Амбуланте за мобинг, указала је да је у нашој земљи, где стопа незапослености премашује 26 одсто, а свакога дана више од 500 радника добије отказ, велика храброст подићи глас против злостављања на радном месту. Жртве мобинга, сматра Тркуља, имају бројне проблеме због којих одлазе на боловања, али и медијатори нису образовани да реше сукоб између мобера и његове жртве.

Олга Кићановић из Републичке агенције за решавање радних спорова истакла је да се у пракси често дешава да последавац за медијаторе – посреднике у решавању сукоба изабере запослене које су наклоњене руководству, због чега жртва мобинга у њих нема поверења, па одбија њихову медијацију и свог злостављача тужи суду. Она је оценила да је у интересу последавца да обучи запослене како да препознају психичко злостављање, али и да обучи медијаторе како да посредују у овим случајевима, као случај не би доспео на суд. **К. Ђорђевић**